

A miniszter Deák példáját idézte Ópusztaszeren

Bátorság után bölcsesség

Butaság harcra buzdítani, amikor nincs ellenség – hangzott el tegnap Ópusztaszeren, az államalapító Szent István király tiszteletére rendezett ünnepen. A nemzeti kulturális örökség minisztere azt mondta, a bátorság csaknem másfél évtizede után most a bölcsesség időszakának kell következnie Magyarországon.

Az egyik legősibb magyar ünnep *Frank József*, a megyei közgyűlés elnöke köszöntötte az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emléparkban jelenlévőket. Az elnök emlékeztetett arra, hogy Szent István egyik alkotása a meggyerendszer is, amelynek sorsa most, az uniós csatlakozás kapujában, a régiók megszületése miatt bizonytalan. Frank szerint meg kell találni a modernizálás és a hagyományörzés egyensúlyát. Az elnök a politikáról szólva stílusváltást és nemzeti közmegegyezést sürgetett; butaság harcra buzdítani ott, ahol nincs ellenség.

Hasonlóképpen ítélte meg a magyar politikát az ópusztaszeri rendezvény ünnepi szónoka, *Hiller István* kulturális miniszter is. Arra figyelmeztetett, hogy a történelmet nem szabad úgy használni, mint egy szakácskönyvet; nem olvasható ki belőle a jövő. Ám ívek, folyamatok megfigyelhetők. Így az is szembe tűnik, hogy vannak időszakok, amikor bátorságra van szükség, s van, amikor bölcsességre. A 200 évvel ezelőtt született Deák Ferenc bátor volt akkor, amikor bátornak kellett lennie, és bölcs, amikor erre volt szükség. Azt, hogy ezzel mekkora hasznot hozott az országnak, mindannyian tudjuk. *Hiller* azt mondta, reméli, hogy a bátorság csaknem másfél évtizede után végre ismét elkezdődik a bölcsesség időszaka Magyarországon.

Az ünnepségen adták át a

A szónokló *Hiller István* szerint a történelem nem szakácskönyv. A képen balról *Frank József* megyei közgyűlési elnök, mellette *Makra József*, ópusztaszeri polgármester.

Fotó: Miskolczi Róbert

SEGÍTSÉG ARADNAK

A kormány döntése nyomán most már biztos, hogy október 6-áig megújulva az eredeti helyére kerülhet az aradi Szabadság-szobor – jelentette be Ópusztaszeren *Hiller István*, a nemzeti kulturális örökség minisztere. Az emlékmű restaurálására és újbóli felállítására indított országos gyűjtőakció, melyhez önkormányzatok is csatlakoztak, úgy vált sikeressé, hogy a kormány eldöntötte: a hiányzó hetvenmillió forintot biztosítja. A beruházást a román kormány is segíti.

megyei önkormányzat kitüntetéseit. Egyéni alkotói díjat vehetett át *Frank Józseftől Erdei Gáborné* makói népi díszítőművész, *Horváth Dezső* újságíró, lapunk munkatársa,

Szabó Gyula, a MÁV szegedi igazgatóságának nyugalmazott vezetője. *Somogyi Árpád*, Csongrád alpolgármestere a Csongrádi Alkotótételep nevében vette át az alkotói díjat, a

Medikémia Rt. nevében pedig *Horváth László* műszaki fejlesztési igazgató. Három dán tisztviselő munkáját is kitüntetéssel ismerte el a megyei önkormányzat: *Bjarne Lund Hansen*, *Susanne Heller* és *Anders Terman Olsen* a dániai Storstroms megye oktatási hivatalának munkatársaként több száz Csongrád megyei tanár számára tette lehetővé a dániai tapasztalatszerzést, tanulást. Az ünnepségen *Makra József*, Ópusztaszer polgármestere megszegte az új búzából sült kenyeret, amelynek szeleteivel végigkínálták a résztvevőket.

B. A.

Kisteleken felfüggesztették a pancsoló működését

Biztonságos strandok Csongrád megyében

A halálos uszodabalesetek után a rendőrség az egész országban ellenőriztette a strandokat. Csongrád megyében 2005 júliusáig minden medencét vízforgatóval kell ellátni.

A szegedi liget- és partfürdőt, valamint a hódmezővásárhelyi, kisteleki, szentesi és makói strandot ellenőrizték az ÁNTSZ, a rendőrség, a fogyasztóvédelmi és a munkavédelmi felügyelőség munkatársai. A több halálos uszodabaleset miatt az ORFK országos vizsgálatot rendelt el, a különböző hivataloknak azt kellett tisztáznia: Magyarországon megfelelő-e a strandok biztonsága. Az országban két fürdőhelyet be kellett zárni, mert nem feleltek meg az előírásoknak.

A megyei tisztiorvosi szolgálat munkatársai közegészségügyi kifogásokat nem találtak. Megnézték a minimális és maximális vendéglétszámot, ellenőrizték az úszómesterek számát és végzettségét, hány-szor volt mentés a strandon, kellett-e már mentőt hívni, van-e elsősegélyhely vagy a nagyobb strandokon elsősegélyszoba és az milyen felszereltségű. A vizsgálat kiterjedt a vízcserére, a zuhanyzóra és a lábmosóra, valamint a mellék-helyiségek tisztaságára, illetve a szemétyűjtésre.

Még az átfogó ellenőrzés előtt a tisztiorvosi szolgálat munkatársai megjelentek a kisteleki

strandon. Mintát vettek a pancsoló vízből, és mivel nem volt megfelelő a vízcseré, felfüggesztették a működését. A nagymedencénél 30 perces technikai szünetet rendeltek el, mert a vízszint nem érte el a túlfolyókat, így nem is cserélődhetett a víz. Az újabb ellenőrzésnél a nagymedencénél már mindent rendben találtak, a pancsoló azonban továbbra sem működhet. A kisteleki önkormányzat vállalta, hogy helyrehozza a pancsolót, hogy a legkisebbek ismét használhassák.

A többi, fentebb említett strandon is az a probléma, hogy a medencék többsége töltő-űrítő rendszerű, vagyis nincs vízforgató. A fürdők vezetői már elkészítették a terveket az átalakításra, modernizálásra. 2005 júliusáig kaptak haladékokat, a törvény értelmében addig kell vízforgatóval ellátni a medencéket.

A rendőrség nem talált olyan hiányosságot, amelyek a pihenők biztonságát veszélyeztetné, vagyis egyetlen esetben sem bukkantak balesetveszélyes strandra. A kisebb hiányosságokra azonban felhívták az illetékesek figyelmét. Volt, ahol a medence aljáról hiányzott egy-két csempe, máshol elöregedett a mentőőv, ezért lecseréltették. Az egyik medencénél pedig nem volt úgynevezett bedobókötél, aminek a segítségével a partra lehet húzni a mentőővbe kapaszkodó bajbajutottat.

K. T.

Szentmise, körmenet, vecsernye és bál

Szerb búcsút tartottak Deszken

A világ távoli sarkaiból is hazalátogatnak az augusztus 19-i búcsúra a deszki szerbek. A délutáni vecsernyén törökkanizsai kórus énekelt, az esti bálón a Vozsd zenekar muzsikált.

Amint háromszáz évvel ezelőtti Magyarországra településük óta mindig, augusztus 19-én idén is megtartották a deszki szerbek hagyományos ünnepét, a búcsút. Délelőtti szentmisére hívta a falu legmagasabb pontján 1859-ben fölépített templom harangja a híveket. A szertartás részeként körmenet vonult a templomkertben. Ugyanitt délután már vecsernyére gyülekezett a mintegy százhusz-százhusz lelket számláló szerb közösség, valamint az ünnepre hazatérő elszármazottak.

A fák alatt fölállított asztaloknál borral, kaláccsal és cukros dióval ízesített főtt búzával kínálta a vendégeket az ünnep védnöke, a „kum” – a szokásrend szerint ezt a tisztséget minden évben más tölti be.

Adamov Csedomir, a görögkeleti szerb egyházközség vezetőhelyettese elmondta, hogy a deszkiek Krisztus színéváltozásának ünnepéhez igazodva, mindig augusztus 19-én tartják a búcsút. Ekkor szentelték föl a mai kőtemplomot is, amelynek fából épített, s a mostanitól távolabb álló elődje elpusztult az 1848–49-es szabadságharc idején.

A búcsú a téli egyházi ünnepkörhöz hasonlóan fontos

esemény a deszki szerbek életében. Ilyenkor hazatérnek a faluból más településre (akár a világ másik felébe) elvándorlók is. A szomszédos községekbeli és városokból, a Dunántúlról (Mohácsról húszfős

csoport kelt útnak), Szerbiából, de még Svédországból és Kanadából is érkeztek vendégek.

A délutáni vecsernyét, amelyen a törökkanizsai szerb kórus énekelt, az este nyolc órakor

kezdődő bál követte. A jó hangulatot a Vozsd zenekar fokozta, húzták a talpalávalót, a vendégek – köztük a Bánát táncgyűttes tagjai – járták a szaggatott ritmusú, szerb táncokat.

NY. P.

Az évszázados ünnep a délelőtti szentmisével kezdődött.

Fotó: Karnok Csaba

SULYOK ERZSÉBET

Ünnep után

Jó volt ezen a nyáron szegedinek lenni. Nem utolsósorban azért, mert azt reméljük, hogy a város igen sok vendége azt mondja: jó volt ezen a nyáron Szegeden lenni.

A legnagyobb vonzerő a szabadtéri. Még mindig, vagy megint – nézőpont kérdése. Annyit azonban a nagyot tévedés kockázata nélkül megállapíthatunk, hogy az idén különösen gazdag, színes, változatos volt, és rég nem tapasztalt, különös érdeklődést keltett a szegedi nyári fesztivál összművészeti, kulturális, sport és szórakoztató kínálata.

Az az örömteli helyzet, hogy szinte május óta nem lehetett esténként unatkozni Szegeden, és még nincs vége. Lelkiismeretesen megvizsgáltam, hogy bár foglalkozási ártalomként kritikára vagyok beállítódva, vajon mitől vagyok ilyen lelkes? Nos, a szegedi fesztiválynýárban számos persze a bírálóat előhívó elem. Hiányzik például a figyelmesebb összműködés a programok különféle rendezői között abból a célból, hogy egy-egy hét vége ne legyen eseményekkel túlszűfolt, más meg majdnem üres. Nagyon hiányzik a szakszerű, átgondolt reklám, sem a nyári fesztivál, sem a vendégváró város nincs jól eladva. Lehet mondani persze, hogy mint az idei vendégforgalom mutatja, egész jól eladják magukat az egyes programok. Ám, ha azt látjuk, hogy a hosszú nyárban a rengeteg rendezvényből szinte egyedül Montserrat Caballé szabadtéri estje kapott országos visszhangot, komoly tanulságokat fogalmazhatunk. Nem csak azt, hogy mindig kell egy „cím-lapsztori”. Amolyan húzóágazat, ami viszi az egészet. S amelynek önerős reklámmértékét sokkal jobban ki lehetne használni, mint azt tesszük. De kellenek határozott érdeklődésű, jól megcél-ozható rétegeknek szóló programok, amelyeknek azonban nincs (anyagi) erejük reklámra; kisegíthetnék őket, magán- és közpénz-ből egyaránt. Mert sokféle „rétegműsor” apróbb közönségcsoport-jai-ból áll össze a nyári vendégek egész serege. Például a Thealterre célozgatok, a kísérleti színházak fesztiváljára, amely a maga nemében ráadásul egyedülálló az országban! Az ideieknél is jobb helyszíneket lehet és kell találni a szaporodó fesztiválesemények-nek. Csalogató név a Mediterrán Terasz, bárha tudjuk, hogy való-jában parkoló, aminél a szórakoztató kamaraszínházi csemegék többet érdemelnének. Hálásak a képzőművészek az olasz inté-zetnek, de a nyári tárlatok és a festészeti biennálék kiáltanak egy „rendes” képtárárt. A dóm előtti nézőtér nem az a hely, ahova öt és fél órára szabad lenne beszorítani akár a legrajongóbb koncert-közönséget, miközben az örömenére ideális újszegedi üresen tá- tong.

És itt szakítsuk meg a kritikát, mert nem lesz hely elmondani: udvarokon, teraszokon, tereken, rakparton, zsinagógában, ex-szállodában, várban, városházán, professzionális és „ha ló nincs, számár is jó” helyszíneken rendre telt házak voltak ezen a nyá-ron. Hullámmozott az olvadékony aszfalt és hullámmozott rajta a szó- ra, képre, táncra, muzsikára, víg és komoly játéokra éhes tömeg, városszerte. Úgy fest, az idén szándékkal sem lehetett volna el- rontani a népek szórakozó kedvét. És ez még ilyenkor, post festa, ünnep után is: öröm.